

RO

RO

RO

COMISIA COMUNITĂȚILOR EUROPENE

Bruxelles, 5.2.2009
COM(2009) 40 final

**COMUNICARE A COMISIEI CĂTRE PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CĂTRE
CONSILIU**

**privind planul de acțiune al Comunității Europene pentru conservarea și
gestionarea resurselor de rechini**

{SEC(2009) 103}
{SEC(2009) 104}
{SEC(2009) 106}

COMUNICARE A COMISIEI CĂTRE PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CĂTRE CONSILIU

privind planul de acțiune al Comunității Europene pentru conservarea și gestionarea resurselor de rechini

1. INTRODUCERE

Rechinii sunt cunoscuți în general ca fiind cei mai mari pești de pradă din oceane și mări. Cu toate acestea, ei sunt specii foarte vulnerabile, cu populații în scădere. Anumite specii din apele UE sunt chiar pe cale de dispariție.

Din punct de vedere biologic, rechinii, vulpile de mare, pisicile de mare și himerele, cunoscute sub denumirea colectivă de chondrichthyeni, se împart în două grupuri principale, elasmobranchii și himere, și includ peste 1 000 de specii¹. Acestea se găsesc în toate mările și oceanele și în special în Atlanticul de Nord, zonă în care se concentrează peste 50% dintre capturile efectuate de navele CE.

Pescuitul de rechini are încă o pondere limitată în cadrul producției halieutice mondiale, însă a cunoscut o creștere rapidă începând cu a doua jumătate a anilor 1980. Această tendință a fost alimentată de o cerere din ce în ce mai mare de produse derivate de rechin (în special înotătoare, dar și carne, piele, cartilaje etc.), cu precădere pe piețele asiatice, și a fost susținută de o serie de factori, printre care se numără dezvoltarea tehnicilor de pescuit, prelucrare și comercializare, precum și diminuarea altor rezerve halieutice. În aceste condiții, pescuitul de rechini a devenit o activitate mai profitabilă. În perioada 1984-2004, capturile de rechini la nivel mondial au crescut de la 600 000 tone metrice la peste 810 000 tone metrice.

Date fiind caracteristicile lor biologice, populațiile de rechini sunt deosebit de vulnerabile la pescuitul intensiv și nereglementat. Potențialul scăzut de reproducere și capacitatea redusă de creștere a populației se traduce prin faptul că stocurile de rechini au o capacitate limitată de refacere în urma perioadelor de pescuit excesiv sau în urma altor șocuri negative. Prin urmare, este necesar un cadru stabil și eficient de gestionare a resurselor de rechini, în scopul garantării exploatații sustenabile a acestora.

La nivel internațional s-au depus eforturi în direcția asigurării unei gestionării coordonate a pescuitului de rechini.

În cadrul Codului de conduită pentru un pescuit responsabil, FAO a adoptat în 1999 Planul internațional de acțiune pentru conservarea și gestionarea rechinilor (*International Plan of action for the conservation and management of sharks - IPOA SHARKS*). Planul de acțiune al FOA nu este obligatoriu, însă își propune să ofere statelor interesate un punct de referință și linii directoare pentru a le ajuta să-și

¹ În absența altor indicații, trimerile la „rechini” din prezentul document se vor înțelege ca trimeri la toate speciile din clasa Chondrichthyes.

elaboreze propriile planuri de conservare, gestionare și exploatare sustenabilă pe termen lung a rechinilor.

În ciuda importanței pescuitului de rechini pentru flotele CE, până în prezent aceste activități nu fac obiectul unui cadru de gestionare global la nivel comunitar. De-a lungul timpului au fost adoptate diverse măsuri care vizau direct sau indirect conservarea și gestionarea rechinilor. Cu toate acestea, se impune consolidarea măsurilor existente, astfel încât să se garanteze refacerea stocurilor afectate în urma pescuitului de către navele comunitare, atât în apele din Comunitate, cât și în cele din afara acesteia. Mai mult, având în vedere angajamentul său față de pescuitul sustenabil și poziția sa pe plan internațional, Comunitatea trebuie să își asume un rol de lider în elaborarea de politici orientate către exploatarea rațională a speciilor din clasa Chondrichthyes.

Prin urmare, este oportun și adecvat să se elaboreze și să se implementeze la nivelul CE un cadru politic și de reglementare global, eficient și integrat în domeniul pescuitului de rechini.

Prezenta comunicare definește un plan de acțiune cu privire la rechini. Aceasta prezintă contextul în care a fost elaborat planul, definește principiile care stau la baza acestuia și descrie principalele sale elemente. Tabelul anexat prezintă o imagine de ansamblu a acțiunilor propuse.

Planul se bazează pe contribuțiile prețioase primite din partea factorilor interesați în cadrul unei consultări publice și instituționale încheiate în martie 2008; el este susținut de analiza din evaluarea impactului, care figurează în anexă. În conformitate cu cerințele Planului internațional de acțiune al FAO, comunicarea și planul de acțiune sunt însoțite de un Raport de evaluare cu privire la rechini, prezentat în anexă sub forma unui document de lucru al serviciilor Comisiei.

2. SITUAȚIA ACTUALĂ

2.1. Pescuitul de rechini în CE

2.1.1. Atlanticul de Nord

Atlanticul de Nord găzduiește o serie de activități importante de pescuit de rechini, desfășurate în ape aflate sub jurisdicția UE sau a unor țări terțe (Norvegia, Insulele Feroe etc.), precum și în ape internaționale aflate sub jurisdicția diverselor Organizații regionale de gestionare a pescuitului (ORGP). Printre aceste activități se numără pescuitul de rechini și pisici de mare în apele de mică adâncime din nord-estul Europei, pescuitul de rechini demersal și pelagic și pescuitul de rechini în apele adânci din Atlanticul de Nord-Est (pescuitul pelagic din zonele tropicale, care are o pondere însemnată, este analizat separat în secțiunea următoare). În această regiune (Atlanticul de NV și NE, Marea Mediterană) navele UE capturează aproximativ 56 000 de tone de elasmobranchii, cele mai multe fiind specii demersale de vulpi de mare, pisici de mare și rechini mici, în timp ce capturile de specii pelagice de rechini mari sunt relativ scăzute.

Una dintre principalele probleme legate de gestionarea rechinilor în această zonă este reprezentată de caracterul mixt al activităților de pescuit demersale; în această

situație, este foarte dificil să se întreprindă acțiuni de protecție care să vizeze în mod special rechinii și care să nu aibă consecințe grave pentru alte specii capturate. Mai mult, capacitatea excedentară a flotelor care capturează rechini mici, vulpi de mare și pisici de mare sub formă de capturi accidentale în cadrul activităților de pescuit demersale reprezintă un factor important care generează probleme de gestionare în această zonă.

2.1.2. *Atlanticul Central și de Sud*

Pescuitul de specii pelagice de rechini în Atlanticul Central: Principalele specii vizate fiind tonul și peștele spadă, activitățile de pescuit de ton în apele de suprafață și, într-o anumită măsură, capturile accidentale de specii pelagice de rechini aferente acestora sunt gestionate de Comisia Internațională pentru Conservarea Tonului din Oceanul Atlantic (ICCAT). Capturile de rechini efectuate de navele cu plase pungă și de cele cu platformă și paragat sunt rare, însă în cazul navelor cu paragat de suprafață rata capturilor este mare, de aproximativ 68%, comparativ cu nivelul de 30% din captura direcționată declarată de pește spadă și ton. Capturile de rechini se ridică la aproximativ 31 000 de tone anual, constând în cea mai mare parte din rechin albastru (*Prionace glauca*) și rechin mako (*Isurus oxyrinchus*), rechinul albastru reprezentând 75% din totalul capturilor de rechini.

Pe lângă activitățile de pescuit de ton desfășurate în această zonă a Atlanticului, mai există și o serie de activități de pescuit în zonele de coastă, desfășurate de nave comunitare în ape aflate sub jurisdicția unor țări terțe. Capturile raportate de navele comunitare (în principiu cele reținute la bord) sunt relativ modeste, ridicându-se la aproximativ 2 300 tone pe an în ultimii cinci ani.

2.1.3. *Oceanul Indian*

Capturile sunt formate din două grupe principale de specii, și anume pește spadă (45%, aproximativ 7 000 tone pe an) și rechini (40%, aproximativ 6 100 tone pe an). În cadrul segmentului rechini predomină rechinul albastru (*Prionace glauca*), care reprezintă până la 88% din totalul capturilor de rechini. O altă specie importantă este rechinul mako (*Isurus oxyrinchus*), care reprezintă aproximativ 9% din totalul capturilor de rechini.

2.1.4. *Oceanul Pacific*

În Pacific, pescuitul de ton este gestionat de două ORGP: IATTC (Comisia interamericană pentru tonul tropical) în partea de est și WCPFC (Comisia pentru Pescuit în Pacificul Central și de Vest) în partea centrală și în cea de vest. Comunitatea este parte semnatară în cadrul WCPFC, însă în cadrul IATTC are doar statut de observator. În perioada 2001-2005, debarcările de rechini au înregistrat o creștere constantă, de la aproximativ 400 tone la 6 100 tone. Aceste cifre reflectă dezvoltarea capacității de conservare la bord a rechinilor, ca urmare a creșterii potențialului economic al acestor specii și al produselor derivate pe piețele internaționale. Această situație se datorează în egală măsură extinderii pescuitului către vest începând cu anul 2004.

La fel ca în Oceanul Atlantic și în Oceanul Indian, rechinul albastru (*Prionace glauca*) și rechinul mako (*Isurus oxyrinchus*) sunt speciile pelagice cele mai prezente

în cadrul capturilor și debarcărilor efectuate de navele cu paragate de suprafață care pescuiesc în Oceanul Pacific.

2.2. Piața rechinilor în UE

Câinele de mare (*Squalus acanthias*) și rechinul pisică (*Scyliorhinus spp.*) sunt specii reglementate de organizarea comună a pieței în sectorul produselor piscicole și de acvacultură stabilită prin Regulamentul (CE) nr. 104/2000 al Consiliului² și îndeplinesc condițiile necesare pentru a beneficia de măsuri de intervenție. În perioada 2005-2007, un procent de 0,76%-1,46% din producția de câine de mare din UE 25 a făcut obiectul măsurilor de intervenție pentru retragere. Pe de altă parte, în ceea ce privește măsurile de intervenție pentru retragere în cazul rechinului pisică, acestea au înregistrat o creștere de la 4,04% din producția UE 25 în 2005 la 6,54% în 2007.

În ceea ce privește comerțul exterior, în UE 25 importurile de câine de mare și de alte specii de rechini (întregi, proaspeți, refrigerati și congelați) se ridicau la 19 439 tone în 2005 și au scăzut la 18 756 tone în 2007. Pe de altă parte, în UE 25, exporturile de câine de mare și de alte specii de rechini (întregi, proaspeți, refrigerati și congelați) au crescut de la 696 tone în 2006 la 2 704 tone în 2007.

2.3. Cadrul legislativ aplicabil în UE în cazul rechinilor

Rechinii reprezintă resurse acvatice vii, prin urmare planul comunitar intră în sfera de aplicare a Politicii Comune în domeniul Pescuitului (PCP), conform definiției de la articolul 1 din Regulamentul (CE) nr. 2371/2002 al Consiliului din 20 decembrie 2002 privind conservarea și exploatarea sustenabilă a resurselor piscicole în conformitate cu politica comună în domeniul pescuitului.

Există deja o legislație comunitară care reglementează managementul producției, măsurile tehnice, controlul, politica în domeniul flotelor și politica comercială și care ar putea să contribuie efectiv la asigurarea gestionării sustenabile a rechinilor. Există, de asemenea, anumite măsuri care, deși nu vizează în mod special rechinii, ar putea avea un rol important, în special în cazul rechinilor capturați în cadrul capturilor accidentale. Este vorba de măsuri stabilite în cadrul planurilor multianuale, în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 1967/2006.

În general, în ceea ce privește posibilitățile de pescuit pentru rechini, există două tipuri de regulamente care stabilesc normele aplicabile activităților de pescuit direcționat și capturilor accidentale de rechini:

- a) Regulamente ale Consiliului, actualizate din doi în doi ani, de stabilire a posibilităților de pescuit pentru navele de pescuit comunitare pentru anumite stocuri de pești de adâncime la fiecare doi ani, valabile în apele UE și NEAFC (Northeast Atlantic Fisheries Commission - Comisia pentru pescuit în Atlanticul de Nord-Est);
- b) Regulamente anuale ale Consiliului de stabilire a posibilităților de pescuit și a condițiilor conexe pentru anumite stocuri de pești, aplicabile în apele Comunității și,

² Regulamentul (CE) nr. 104/2000 al Consiliului din 17 decembrie 1999 privind organizarea comună a piețelor în sectorul produselor pescărești și de acvacultură (JO L 17, 21.1.2000).

pentru navele comunitare, în apele în care sunt necesare limitări ale capturilor, inclusiv în cele administrate de NEAFC, NAFO și CCAMLR.

În plus, Regulamentul (CE) nr. 2347/2002 al Consiliului din 16 decembrie 2002³ stabilește cerințe specifice de acces și condiții asociate aplicabile pescuitului pentru stocurile de pești de adâncime, printre care se numără și diverse specii de rechini de adâncime.

Regulamentul (CE) nr. 1185/2003⁴ al Consiliului interzice și previne practicile de îndepărtare a înotătoarelor, prin care acestea sunt reținute, în timp ce restul corpurilor rechinilor este aruncat înapoi în mare. Regulamentul prevede că greutatea înotătoarelor păstrate din captură nu trebuie să depășească în niciun caz greutatea teoretică a înotătoarelor care ar corespunde părților rămase din rechini și păstrate la bord, transbordate sau debarcate. În scopul asigurării respectării acestei obligații, regulamentul prevede că greutatea teoretică a înotătoarelor nu trebuie să depășească în niciun caz 5% din greutatea în viu a capturii de rechini.

Este, de asemenea, important de notat că s-au luat o serie de măsuri la nivel internațional, precum și de către Comunitatea Europeană, în sensul reglementării comerțului internațional cu rechini și produse derivate. Aceste măsuri au fost implementate sub auspiciile Convenției privind comerțul internațional cu specii ale faunei și florei sălbatice pe cale de dispariție (CITES).

Mai multe specii de rechini, și anume rechinul pelerin (*Cetorhinus maximus*), marele rechin alb (*Carcharodon carcharias*) și rechinul-balenă (*Rhincodon typus*) sunt incluse în apendicele II la CITES, ceea ce înseamnă că, în cazul acestor specii, comerțul este strict reglementat.

Mai mult, rechinul pelerin și marele rechin alb sunt specii menționate în apendicele I și II la Convenția privind speciile migratoare (CMS). Rechinul-balenă este menționat în apendicele II la Convenție.

3. PLANUL DE ACȚIUNE

3.1. Planul de acțiune comunitar: obiectiv general, domeniu de aplicare și obiective operaționale

Planul de acțiune are ca punct de referință planul IPOA SHARKS al FAO, al cărui obiectiv este să garanteze conservarea și gestionarea rechinilor și utilizarea sustenabilă pe termen lung a stocurilor din aceste specii la nivel mondial.

Scopul planului de acțiune comunitar este să contribuie la atingerea acestui obiectiv general asigurând refacerea multor stocuri decimate în urma pescuitului de către flota comunitară în apele comunitare și în afara acestora. Planul de acțiune prezintă măsurile aflate deja în vigoare și măsurile care mai sunt necesare pentru a asigura o politică legislativă globală și coerentă și un cadru legislativ pentru conservarea și gestionarea rechinilor în apele comunitare și în afara acestora.

³ JO L 351, 28.12.2002.

⁴ JO L 167, 4.7.2003. p.1.

Domeniul de aplicare al planului de acțiune cuprinde pescuitul comercial direcționat, capturile accidentale cu caracter comercial, pescuitul recreațional direcționat și capturile accidentale din cadrul pescuitului recreațional care vizează orice specie de chondrichthyeni, în apele comunitare. Acesta mai include orice activitate de pescuit reglementată de acorduri și parteneriate în vigoare și potențiale între Comunitatea Europeană și țări terțe, precum și activități de pescuit în largul mării și activități de pescuit reglementate de ORGP care gestionează activități de pescuit sau emit recomandări neobligatorii în afara apelor comunitare.

Planul de acțiune urmărește următoarele trei obiective specifice:

- (a) Să lărgescă baza de cunoștințe legate de pescuitul de rechini, de speciile de rechini și de rolul acestora în cadrul ecosistemului;
- (b) Să garanteze caracterul sustenabil al pescuitului direcționat de rechini și reglementarea adecvată a capturilor accidentale de rechini rezultate din alte activități de pescuit;
- (c) Să încurajeze o abordare coerentă la nivelul politicilor interne și externe aplicate de Comunitate în ceea ce privește rechini.

3.2. Planul de acțiune comunitar: principii directoare și acțiuni principale

3.2.1. O strategie progresivă, bine fundamentată științific, pentru soluționarea problemelor legate de rechini

Ca principiu general, gestionarea peștilor cartilaginoși ar trebui să se bazeze pe argumente științifice solide, așa cum se întâmplă și în cazul altor resurse piscicole. Cu toate acestea, având în vedere caracteristicile biologice și ecologice specifice majorității speciilor în chestiune, este nevoie de o abordare mai prudentă în gestionarea acestora. Măsurile de implementare ar trebui să se bazeze pe abordarea prudentă descrisă, pentru gestionarea activităților de pescuit bazate pe o singură specie, în Comunicarea Comisiei COM(2000) 803 final⁵.

Este de remarcat faptul că grupul de lucru ICES pentru rechini (WGEF) va efectua, în perioada 2007-2009, evaluări ale situațiilor stocurilor din principalele specii. Având în vedere faptul că rezultatele acestor evaluări ar trebui să constituie baza oricărei acțiuni care vizează stocuri specifice, nu va fi posibilă implementarea simultană a tuturor acțiunilor necesare cu privire la conservarea rechinilor.

Mai mult, în condițiile în care sunt disponibile din ce în ce mai multe date științifice și de monitorizare, se recomandă adoptarea unei abordări progresive. În această privință, este de reținut faptul că, prin decizia din 6 noiembrie 2008, Comisia a adoptat un program comunitar multianual în temeiul Regulamentului (CE) nr. 199/2008 al Consiliului privind instituirea unui cadru comunitar pentru colectarea, gestionarea și utilizarea datelor din sectorul pescuitului, care cuprinde, în cadrul programelor de eșantionare pentru colectarea datelor, și aspecte legate de rechini (stocurile din grupul 1).

⁵ Comunicare a Comisiei către Consiliu și către Parlamentul European: aplicarea principiului precauției și mecanisme multianuale pentru stabilirea TAC. COM(2000) 803 final.

În ceea ce privește interzicerea practicii de îndepărtare a înotătoarelor, eficiența implementării regulamentului respectiv de către statele membre ar putea fi compromisă de existența unei posibilități importante de eludare a normelor, și anume riscul ca statele membre să accepte justificări prea generale ale necesității unei prelucrări diferențiate la bord a înotătoarelor de rechin și a celorlalte părți de rechin. Prin urmare, se impune ca elementele justificative prevăzute la articolul 4 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 1185/2003 să fie consolidate și clarificate.

În acest context, Comisia a luat în considerare și alte elemente pertinente, cum ar fi recomandările experților internaționali cu privire la această problemă, potrivit cărora un regulament efectiv și practic privind îndepărtarea înotătoarelor ar trebui să instituie obligativitatea debarcării rechinilor cu tot cu înotătoare. De asemenea, Comisia a ținut cont și de răspunsurile primite în cadrul consultării deschise pe care a lansat-o pe marginea proiectului planului de acțiune comunitar.

3.2.2. *Accent pe cooperarea regională*

Anumite specii de rechini sunt pești mari migratori și au o arie largă de răspândire în apele internaționale. Prin urmare, responsabilitatea gestionării activităților de pescuit care exploatează astfel de stocuri revine în principal Organizațiilor regionale de gestionare a pescuitului. Aceste organisme sunt cele care trebuie să identifice măsurile adecvate pentru apele aflate în responsabilitatea lor. Sunt, așadar, importante susținerea activităților desfășurate de ORGP în această privință, consolidarea ORGP existente și cooperarea în vederea înființării rapide de noi ORGP în zonele încă neacoperite.

În prezent, există puține recomandări obligatorii în materie de gestionare a rechinilor adoptate de ORGP la care Comunitatea este parte contractantă. În situațiile în care nu există recomandări sau nu sunt prevăzute planuri de gestionare, Comunitatea trebuie să încurajeze comisiile științifice să elaboreze propuneri care să conducă la o mai mare disponibilitate a datelor și să efectueze evaluări preliminare.

Una dintre componentele-cheie ale planului de acțiune comunitar este consolidarea rolului ORGP în cadrul politicii de gestionare a activităților de pescuit, fapt care va contribui la obținerea unor avize extrem de specializate din partea comisiilor științifice respective. În absența unor recomandări și avize clare din partea ORGP cu privire la gestionarea rechinilor, prezentul plan de acțiune pune accentul în principal pe aprofundarea cunoștințelor cu privire atât la pescuitul direcționat, cât și la capturile accidentale de rechini. În consecință, Comunitatea va continua să colaboreze cu ORGP și să susțină eforturile acestora de a difuza pe scară largă informații referitoare la rechini și de a lua măsuri de gestionare adecvate.

Interzicerea practicii de îndepărtare a înotătoarelor, prevăzută de Regulamentul 1185/2003, se aplică tuturor tipurilor de pescuit în apele comunitare și tuturor navelor comunitare care pescuiesc în ape din afara Comunității. Pe lângă aceasta, în ultimii ani, cele mai multe ORGP cu competențe în materie de conservare a rechinilor au interzis practicile de îndepărtare a înotătoarelor. Deseori, aceste interdicții au fost stabilite pe baza propunerilor comunitare și au fost susținute de alte părți.

Normele în materie adoptate de ORGP interzic practica îndepărtării înotătoarelor și prevăd obligația fiecărei părți contractante de a le interzice navelor proprii să dețină la bord, până la primul punct de debarcare, o cantitate totală de înotătoare reprezentând peste 5% din „greutatea totală a rechinilor aflați la bord” (în timp ce legislația comunitară prevede în prezent 5% din „greutatea în viu a capturii de rechini”).

Comisia se va strădui în continuare să garanteze că măsurile adoptate la nivel comunitar cu privire la practicile de îndepărtare a înotătoarelor sunt incluse în toate convențiile internaționale aplicabile și în special la nivelul Organizațiilor regionale de gestionare a pescuitului.

În cele din urmă, Comunitatea va face eforturi în direcția consolidării cooperării la nivel internațional prin CMS și CITES în ceea ce privește controlul pescuitului și comercializării rechinilor.

3.2.3. *Un cadru de acțiune integrat*

În opinia Comisiei, gestionarea adecvată a rechinilor necesită un sistem integrat de contribuții/rezultate și măsuri tehnice. În linii mari, conținutul propus în cadrul planului de acțiune comunitar este structurat în conformitate cu planul FAO privind rechinii prevăzut în apendicele A din IPOA FAO pentru conservarea și gestionarea rechinilor.

Planul de acțiune prevede măsuri menite să îmbunătățească colectarea de date și avize științifice, măsuri tehnice și de management, precum și un control sporit în ceea ce privește interdicția practicilor de îndepărtare a înotătoarelor. Acestea vor fi implementate la nivel comunitar și la nivelul statelor membre, iar Comunitatea va face eforturile necesare în vederea **aprobării** acestora de către toate ORGP implicate.

3.3. **Concluzii**

Planul de acțiune propus cuprinde un set amplu de măsuri juridice și strategice, printre care se numără modificarea mai multor regulamente existente. O parte dintre aceste măsuri pot fi implementate la nivel comunitar, altele necesită intervenția statelor membre sau aprobarea ORGM. De asemenea, planul de acțiune prevede atât acțiuni care pot fi implementate fără întârziere, cât și acțiuni care necesită un angajament pe termen lung și trebuie să se bazeze pe date și avize științifice care vor fi treptat disponibile. Astfel, calendarul implementării planului de acțiune va depinde de contribuțiile tuturor părților implicate. Comisia prezintă planul de acțiune Consiliului și Parlamentului și face apel la acestea în vederea susținerii acțiunilor propuse.

Plan de acțiune pentru conservarea rechinilor

<u>Obiectiv specific</u>				
Aprofundarea cunoștințelor legate de pescuitul de rechini, de speciile de rechini și de rolul acestora în cadrul ecosistemului.				
<u>Obiectiv</u>	<u>Nivelul la care se desfășoară acțiunea</u>	<u>Acțiunea</u>	<u>Partea responsabilă</u>	<u>Calendar</u>
Obținerea, pentru diferitele specii în cauză, de date cantitative și biologice detaliate și fiabile privind capturile și debarcărilor, precum și de date cu caracter comercial referitoare la activitățile de pescuit cu prioritate medie și ridicată.	La nivel comunitar	Creșterea investițiilor în colectarea de date privind rechini în punctele de debarcare și în sectoarele de prelucrare și comercializare.	Comisia, Consiliul și statele membre	Implementare treptată, astfel încât să se obțină rezultate concrete după trei ani de implementare.
		Crearea de sisteme care să efectueze verificări ale informațiilor privind capturile, pe specii și pe activități de pescuit.		
		Instituirea unei supravegheri reprezentative, prin intermediul unor observatori prezenți la bord, a navelor de pescuit comunitare de peste 24 m ale căror capturi accidentale recente de rechini reprezintă peste 10-15 % (în funcție de tipul activității de pescuit) din totalul capturilor.		
		Pentru toate flotele care practică pescuitul în larg, neacoperite de măsura menționată mai sus, dar care capturează rechini în cadrul capturilor accidentale, cel puțin 10% dintre nave vor face obiectul supravegherii de către observatori până în		Implementare treptată, astfel încât să se obțină rezultate concrete până în 2013.

		<p>anul 2013.</p> <p>Pentru activitățile de pescuit cu prioritate mare desfășurate în ape de mică adâncime în Atlanticul de NE, instituirea unui program-pilot de observare (de exemplu, aproximativ 25 de observatori până în 2013).</p> <p>Înregistrarea separată a tuturor debarcărilor și tranzacțiilor comerciale cu înotătoare, carne și ulei de rechin, pe tipuri de marfă și, acolo unde este posibil, pe specii, pentru principalele activități de pescuit și pentru principalele specii.</p>		
				Implementare treptată, astfel încât să se obțină rezultate concrete după trei ani de implementare.
	Măsuri care trebuie promovate în cadrul Organizațiilor regionale de gestionare a pescuitului:	<p>Îmbunătățirea datelor privind capturile și debarcărilor, pe specii, și monitorizarea capturilor de rechini, pe activități de pescuit.</p> <p>În colaborare cu FAO și cu organismele de gestionare a pescuitului implicate, îmbunătățirea monitorizării și raportării datelor cu privire la capturi, capturi accidentale, capturi aruncate înapoi în mare, piață și tranzacții comerciale internaționale, pe specii, dacă este posibil.</p> <p>Se va solicita, dacă este cazul, FAO și organizațiilor regionale de gestionare a pescuitului, să elaboreze și să implementeze, până la mijlocul anului 2009, astfel încât să poată</p>	Comisia, Consiliul, statele membre și ORGP	Implementare treptată

		<p>prezenta un raport în cadrul celei de-a 15-a reuniuni a Conferinței părților la CITES, planuri regionale cu privire la rechini și măsuri conexe care să contribuie la identificarea și monitorizarea speciilor, conform planului IPOA-Sharks.</p>		
		<p>Promovarea identificării și raportării datelor biologice și comerciale, pe specii, cel puțin pentru speciile principale.</p>		
		<p>Încurajarea instituirii unei supravegheri reprezentative, prin intermediul unor observatori prezenți la bord, a navelor de peste 24 m care pescuiesc în largul mării și ale căror capturi accidentale recente de rechini reprezintă peste 10-15 % (în funcție de tipul activității de pescuit) din totalul capturilor.</p> <p>Pentru alte flote neacoperite de măsura menționată mai sus și care capturează rechini sub formă de capturi accidentale, încurajarea prezenței observatorilor pe cel puțin 10% dintre nave până în anul 2013.</p>		
	La nivelul statelor membre:	Monitorizarea capturilor din cadrul pescuitului recreațional și stabilirea unei distincții între mortalitatea cauzată de pescuitul recreațional și cea cauzată de pescuitul	Statele membre	

		comercial.		
Capacitatea de a monitoriza eficient și de a evalua stocurile de rechini la nivel de specie și elaborarea de strategii de exploatare în conformitate cu principiile sustenabilității biologice și utilizării economice raționale pe termen lung.	La nivel comunitar și la nivelul ORGP:	Îmbunătățirea programelor de cercetare comunitare și ale ORGP pentru a facilita colectarea datelor, monitorizarea și evaluarea stocurilor pe specii.	Comisia, Consiliul, statele membre și ORGP	Implementare treptată, astfel încât să se obțină rezultate concrete după trei ani de implementare.
	La nivelul statelor membre:	Dezvoltarea expertizei naționale	Statele membre	Implementare treptată
Îmbunătățirea și dezvoltarea de cadre pentru instituirea și coordonarea unei consultări eficiente cu participarea părților interesate în cadrul inițiativelor din domeniul cercetării, managementului și educației.	La nivel comunitar	Facilitarea activităților de informare și consultare a părților interesate în ceea ce privește gestionarea rechinilor și bunele practici în vederea reducerii capturilor accidentale prin intermediul programelor consiliilor consultative regionale.	Comisia, statele membre și părțile interesate	Implementare treptată
	La nivelul statelor membre	Încurajarea statelor membre să permită accesul public la datele agregate pertinente referitoare la flote și la informațiile privind pescuitul de rechini, respectând în același timp dreptul la confidențialitate.	Comisia și statele membre	
		Lansarea de programe educaționale care să vizeze informarea pescarilor și a publicului cu privire la programele de conservare și restricțiile referitoare la rechini și la pisicile de	Statele membre	

		mare.		
Obiectiv specific				
Garantarea caracterului sustenabil al pescuitului direcționat de rechini și a reglementării adecvate a capturilor accidentale de rechini rezultate în urma altor activități de pescuit.				
Obiectiv	Nivelul la care desfășoară acțiunea	Acțiunea	Partea responsabilă	Calendar
Adaptarea capturilor și a efortului de pescuit în funcție de resursele disponibile, acordând o atenție specială activităților de pescuit cu prioritate mare și stocurilor de rechini vulnerabile sau pe cale de dispariție.	La nivel comunitar:	Limitarea sau interzicerea activităților de pescuit în zone considerate sensibile pentru stocurile pe cale de dispariție. – O limitare mai strictă a efortului de pescuit în cazul activităților de pescuit vizate.	Comisia, Consiliul și statele membre	Implementare treptată, astfel încât să se obțină rezultate concrete după trei ani de implementare.
	La nivel comunitar și la nivelul Organizațiilor regionale de gestionare a pescuitului:	Stabilirea limitelor de captură pentru anumite stocuri în conformitate cu avizul ICES și cu avizele ORGP. Interzicerea totală, pe termen mediu și lung, a aruncării capturilor de rechini înapoi în mare și impunerea obligației ca toate capturile (inclusiv cele accidentale) să fie debarcate. Capturile accidentale nedorite de rechini care mai au o șansă de supraviețuire trebuie aruncate înapoi în mare. O mai mare selectivitate în scopul reducerii capturilor accidentale nedorite. Introducerea unor limite de pescuit în timp și spațiu în zonele cu populații mari de puieti sau	Comisia, Consiliul, statele membre și ORGP	Implementare treptată

		<p>reproducători, în special în cazul speciilor vulnerabile sau pe cale de dispariție.</p> <p>Promovarea de programe și analize în vederea adaptării efortului de pescuit la nivel internațional.</p> <p>Crearea de programe de reducere a capturilor accidentale pentru speciile de rechini considerate de către organizațiile internaționale din domeniu ca fiind critic periclitat sau periclitat.</p> <p>Îmbunătățirea cooperării internaționale în cadrul CMS și CITES în vederea controlului activităților de pescuit și comercializare a rechinilor.</p> <p>Analizarea eventualelor efecte ale mecanismelor de piață asupra măsurilor de conservare, inclusiv pentru speciile de rechini, în cadrul evaluării permanente a organizării comune a pieței în sectorul produselor piscicole și de acvacultură.</p>		
Reducerea la minim a deșeurilor și a capturilor de rechini aruncate înapoi în mare prin impunerea obligației de a păstra la bord rechinii ale căror înotătoare	La nivel comunitar și la nivelul Organizațiilor regionale de gestionare a pescuitului:	Confirmarea interzicerii practicii de îndepărtare a înotătoarelor ⁶ . Ca regulă generală, se va interzice îndepărtarea înotătoarelor la bord, precum și transbordarea sau debarcarea înotătoarelor de rechin. Orice excepție de la această regulă va trebuie să fie temeinic justificată	Comisia, Consiliul și statele membre	Implementare imediată, după primirea concluziilor Consiliului și PE.

⁶ Practică prin care se îndepărtează înotătoarele rechinilor, restul corpului fiind aruncat înapoi în mare.

<p>au fost îndepărtate și prin consolidarea măsurilor de control.</p>		<p>anterior emiterii permisului special de către statul membru, prin prezentarea unor argumente solide și obiective, alături de documentația necesară. Statele membre nu trebuie să emită permise speciale pentru navele care nu îndeplinesc această condiție.</p> <p>Analizarea posibilității unei eventuale revizui a regulii de 5% prin impunerea obligației ca greutatea înotătoarelor să nu depășească sub nicio formă nivelul de 5% din greutatea carcaselor curățate (eviscerate și decapitate) din cadrul capturii de rechini. Cu toate acestea, statele membre care au creat și implementat programe de colectare a datelor care demonstrează că acest procentaj poate fi mărit în anumite cazuri pot lua această măsură în limita unui procentaj corespunzător nivelului de 5% din greutatea în viu a capturii de rechini.</p> <p>Pentru navele statelor membre care au fost scutite de obligația de debarcare a rechinilor cu tot cu înotătoare, introducerea obligației de a debarca înotătoarele și carcasa de rechin în același timp în același port.</p>		
---	--	---	--	--